

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forlag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelser på grund af foreningsforhold.
Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 21/2 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Jørgen Jensen (S):

Dette lovforslag handler om beskyttelse mod afskedigelser på grund af foreningsforhold eller efter min opfattelse nærmere en række negative ændringer af foreningsfriheden her i landet.

I 1988 udtalte den konservative ordfører hr. Svend Åge Petersen, da Folketinget behandlede et næsten identisk lovforslag, at det trods alt ikke var det allervigtigste lovforslag i den samling. Jeg skal her henvise til sp. 7486 i Folkestidende af 26. februar 1988.

Jeg føler i dag præcis, som den konservative ordfører gjorde det dengang. Jeg føler endog, at forslaget er overflødigt, ikke mindst set på baggrund af, at vi har en god lov af 9. juni 1982, som til fulde opfylder de frihedsrettigheder, som man ønsker foreningsmæssigt.

Men nu drejer dette lovforslag sig desværre ikke om at skabe ordnede forhold på det danske arbejdsmarked. Nej, det drejer sig såmænd om regeringens ideologiske krigsførelse mod de faglige organisationer, hvilket Socialdemokratiet dybt beklager. Ved at kigge på den arbejdsretslovgivning og de hovedaftaler, som vi har på arbejdsmarkedet her i landet, og som

har en 100-årig tradition, ser man, at vi både har et velfungerende og et af de roligste arbejdsmarkeder i denne verden, så derfor er der ingen baggrund for denne lov.

Det er naturligvis ikke muligt på bare 5 minutter at gå i enkeltheder, men det er trist at konstatere, at forslaget strider mod de regler, som altid har været god praksis og god politik på det danske arbejdsmarked. Lad mig f.eks. bare nævne, at hvis lovforslaget gennemføres, vil afskedigelser på grund af foreningsforhold give en ekstrem særbehandling frem for andre afskedigelser, som lovgivningen har karakteriseret som usaglige. Lad mig her nævne funktionærloven og fyringer på grund af graviditet. Her synes jeg, hr. arbejdsminister, at det var mere nødvendigt, at man kiggede på usaglige opsigelser frem for på det område, der følger af foreningsfrihed.

Forslaget bryder også afgørende med princippet i arbejdsretslovens § 12, hvorefter overenskomststridige arbejdsnedlæggelser sanktioneres med bod uden hensyntagen til, hvad der følger af almindelige erstatningsretlige regler. Jeg mener altså, at grundlaget for det arbejdsretlige system i virkeligheden fjernes, hvis man gennemfører dette lovforslag. Og yderligere, hr. arbejdsminister, fratager forslaget jo også arbejdsgiverne deres ledelsesret, idet retten kan dømmes – hvis der bliver tale om en domstolsafgørelse – at arbejdsgeberen har ret eller har pligt til at genansætte en lønmodtager.

Faktisk er jeg af den opfattelse, at forslaget er i strid med fundamentale menneskerettigheder om ytringsfrihed og demonstrationsfrihed, og det indebærer i realiteten muligheder for kollektive afstraffelser.

Følelser, som alle grupper i et samfund kan få – her tænker jeg på fiskeskipperne, der sejler fra Jylland til Langelinie for at demonstrere, ikke altid lige roligt, på landmænd, der jo også for nylig har demonstreret sammen med tyske landmænd, det er åbenbart nogle af de følelser, arbejdsministeren nu vil tage fra lønmodtagerne, når de er utilfredse med noget på deres arbejdspladser på det organisationsmæssige område.

Jeg skal derfor sige til arbejdsministeren, at vi afviser forslaget, og vi håber, at vi gennem et fornuftigt udvalgsarbejde kan overbevise et flertal i Folketinget om, at lovgivning af denne art ikke bør indføres på det danske arbejdsmar-